

Píseň o rose

Jiří Suchý

Já zpívám píseň o rose
Která se v trávě třpytí
Nikdo však na ni není zvědavý

Na první pohled zdálo se
Že posluchače chytí
Teď však to vidím víc a víc
Že rosa
Nikoho
Nebaví

Snad že je příliš čistá
Nebo snad že studí
Jedna věc je však jistá:
Píseň o ní nudí
Myslel jsem totiž
(V tom je ta potíže)
Že trocha poezie
Nikoho nezabije

A proto píseň o rose
Začal jsem tady zpívat
Na první pohled zdálo se že chytí

Co už se stalo stalo se
Můžete klidně zívát...
Rosa se přesto den co den
Po ránu
Na louce zatřpytí...!

Když vlaštovice letí, je konec podletí.

Čáp letí po poli,
slepička ho dohoní.
„Kam, čápe, kam letíš?“
„Do zlatej komory.“
„Co tam budeš dělati?“
„Zlato, stříbro lámati.“
„Kde ho budeš dávati?“
„Císařovej cerce,
ona plete věnce.
Věnc leží pod stolem,
my si na něj ustelem.“

Vlaštovičko, leť,
už je na tě čas,
listí žloutne, poletuje,
po strništi vítr duje,
bude brzy mráz.

Z Mo

MOST A DROZD

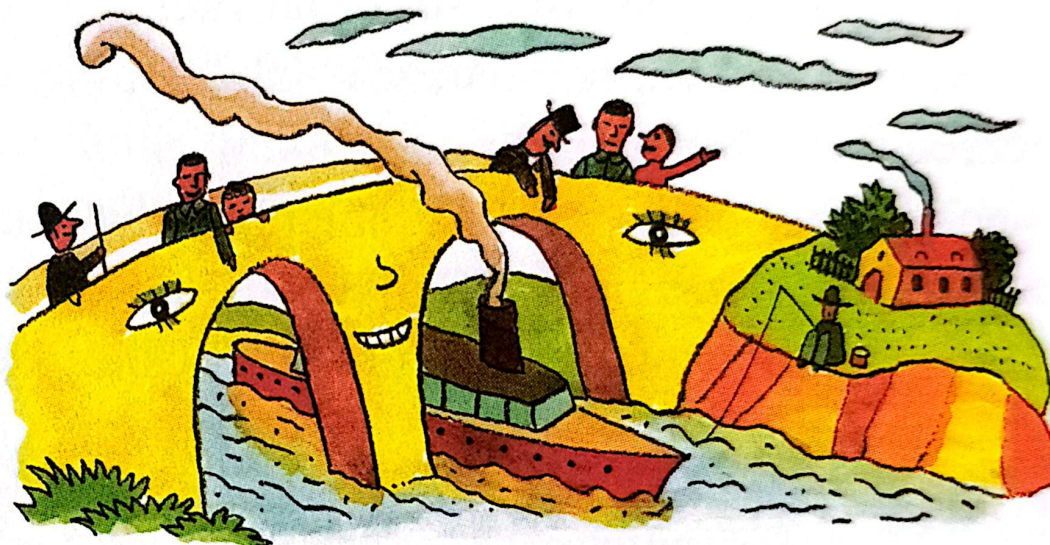
Karel Šiktanc

Most
má zlost.
Po hlavě mu lidi chodí,
do nosu mu kouří lodi.
Most
má zlost.
„Už je toho dost!“

Most
má zlost.
Ve vodě ho noha zebe,
směje se mu modré nebe.
Most
má zlost.
„Už je toho dost!“

qr.nns.cz/fb1a

Přilét
drozd.
Sedl na most, tančí po zdi,
zazpíval svou píseň drozdí.
Divný
host.
Most už nemá zlost.

(Spadl buben do kedluben; ilustroval Alois Mikulka)

KDE JE VODA DOMA

Michal Černík

Když se voda narodí,
tak je maličká
jako slza,
jak deštivá kapička.

A komu že se voda narodí?
Nebi, nebo hlíně?
A kde je voda doma?
V mracích, v řece, nebo v kalužině?

Každá voda má své kapky,
tu velikánskou rodinu.
Každá voda má své dno
a nahoře zas hladinu.

Když se do ní podíváš,
ukáže ti vlastní tvář.
Myješ se a z hrsti
utíká ti mezi prsty.

Kde se nejlíp daří vodě?
Na svobodě.
Kbelík, vana, láhev, sklenice,
to je pro ni věznice.

Co je led a sníh a jinovatka?
Voda přemožená mrazem.
Co jsou mraky?
Voda, která spadne na zem.

Za kapičkou kapka chvátá,
až je plno bláta.
Zaťukaly jemně.
Otvírá jim země.

(Český rok Josefa Lady)